

גם הם לא שכחו

גם לא יהודים עדיין זוכרים את השואה ואת הנאצים.

שלא תחשבו שרק אנחנו, היהודים, עדיין חיים את נושא השואה והנאצים. הנה, כאן, התעוררה, לאחרונה, מהומה רבתי כניין שהוא ממש שולי. מעשה חברת-התעופה בריטיש איירווייס. שהחליפה את מדי דיילי האוויר והקרקע שלהם במדים חדשים.

ואז, מה עורך את רוגזו של קברניטי-מטוס אחד בדיומו, עד שהוא פנה בתלונה לעיתונות? העובדה שהקישורים למצחיות הכובעים וחפתי-השרוולים של המדים החדשים עשויים פלא-טינוס (או חומר דמוי-פלאטינוס). "האם שכח המעצב, היקשה אותו קברניט, שגם סימלי-ההרגה ותגיה היחידה של קציני האס"ס הנאציים היו עשויים פלאטינוס?" ג'ק רוזן, לונדון

פינוי צוואר-הבקבוק

על בית-הלורדים במישטרה (העולם הזה 17.7).

מדור תשקוף האחרון יודע לספר כי חמישה ניצבים במישטרה, על סף גיל-הפרישה, אינם ממחרים לפרוש וכולמים ככך את קידומם של קצינים בכירים צעירים. סליחה, מה הם מציעים? להוריד את גיל-הפרישה ל-60 או ל-55, או, אולי, אפילו, ל-50, או לעשות מה שהאסקימואים עושים, המוציאים את זיקניהם מחוץ לאיגלו שלהם ומשאירים אותם על הקרקע?

אני יודע, הכוונת הן טובות: ריענון-הצמרת וכו'. בדיוק כמו שצה"ל עושה בימים אלה, כאשר הוא שולח הביתה עשרות תתי-אלופים ואלופי-מישנה, כדי לפנות, כפי שנאמר, בלשון הערינה של הודעת צה"ל, את "צוואר-הבקבוק".

אבל מי אומר שזה הפיתרון הנכון והטוב, למישטרה, לצה"ל או לכל הירארכיה אחרת? הנה, אני, כהולט אינטרסאנט בנושא. אני מנכ"ל של חברה גדולה שכל אחד מחברות הסמנכ"לים שלי מת לרשת אותי. אבל אני בן 59 וכוחי במתנני, ומה שהרבה יותר חשוב, כראשי, ושהארונים הצעירים יואילו להתאזר בסבלנות עוד שש שנים. גם אני הייתי כמה שנים טובות סמנכ"ל, לפני שהייתי למנכ"ל.

מסיבות מובנות (שש השנים הבאות!), אני חותם — מנהל כללי, תל-אביב

כן, וולוו, אבל ישנה

על וולווות חדשות ראשי-עיריות (העולם הזה 26.6).

בידיעה בנושא רכישת מכונית וולוו חדשה לראש עיריית רמת-גן צויין, כי שבוע שבו הגיעה המכונית לרמת-גן, הגיעו שלוש מכוניות דומות לשלוש רשויות מקומיות נוספות, וביניהן בני-ברק.

זה מידע בלתי-מדויק, שכן עיריית בני-ברק אכן רכשה מכונית מדרג זה, אך משומש, מודל '83, מחברת-השכרה, והיה זה לפני כשנה ומחצה. אברהם טננבוים, מזכיר העיריה, בני-ברק

מות הצנחנים

עוד על אסון מעגן (העולם הזה 3.7 ואילך).

(א) אסון מעגן לא אירע ב-1955, אלא ביולי 1954.

(ב) כינוס מעגן בא להצניח פועלם וזיכרם של שיבעת הצנחנים (מבין 32 שליחי-היישוב, שהוצנחו באירופה) שנפלו, ולחנוך את בית-הצנחן על-שם פרץ גולדשטיין, שהוצנח ביוגוסלביה ופעל בה ובהונגריה, שם הוצא להורג.

(ג) בין 17 חללי אסון מעגן, עת נפל המטוס לתוך הקהל הרב, היו גם ארבעה מ-25 הצנחנים ששבנו חיים מאירופה ובאו להשתתף בכינוס.

יעקב מרקוביץ, חיפה

זב"ש על הקמ"ש

על מהירות נהיגתו של נהג השר"ל-איתיק (העולם הזה 17.7).

הסיפור על המעקב של רפיח חלבי אחרי מכוניתו והדהרת של השר"ל-איתיק בכביש ירושלים-תל-אביב לא כליך ברור לי. קודם כל, אני לא מבין מה חלבי תיאר לעצמו כשהגביר את המהירות שלו ועבר בהרבה עשרות קמ"ש על העולם הזה 2499 (המשך בעמוד 4)

המישלחת

שימעון פרס הצליח למנוע הכלתם של שני אישים מהשטחים הכבושים ב"מישלחת הירדנית-פלסטינית לושינג'י טון - עלידי כך שנמגש איתם באישון-לילה, וניסה ליצור את הרושם שהם נמצאים כבר מזמן בכיסו.

נפט על הכוונת

פלאטו שרון מחפש כסף • צרות בקניון • שברמתיגן • החובות של עסקני הליכוד בהסדר • רות • יצחק מודעי אומר דבר והיפוכו • הכנסת תפיל את מניית הנפט?

כמעט שארד

מיופה הכות המצרי, מוחמד בסויני, שהוא שגריר לכל דבר, מלבד התואר, מספר להעולם הזה על מישפחתו, על הקריירה שלו בצבא המצרי, על פגישת-הפיסגה בין פרס ומובארכ, מגלה כי אינו שותף אלוהל ומכריז: "אני אמנם דתי, אבל לא פנאטי!"

סוכר או משורד?

האם הוא משורר? שאלו השבוע המומחים בישראל, כשקראו את דיווחי המזורים ביותר של השגריר עובדיה סופר, תפקיד השגריר, כידוע, הוא לשקר למן ען המולדת. אך האם המולדת הוא צריך לומר את האמת?

סגן-השר והלוקש

סגן-השר עדי אמוראי ואשתו משתכרים שניהם ומפרנסים שלוש בנות מתבגרות. רותי אמוראי מפרטת באוזני העולם הזה את ההכנסות (1,270,000 שקל) ואת ההוצאות (1,200,000 שקל). "אנחנו חיים ממש כמו כל השכירים!" היא מכריזה.

הזמרת ואבי המדרגות

יהודית רביץ (ב"תמונה) שרה סר-נדות במסיבה, והאביר החדש ב"חייה, שלמה ניצן, חיכה לה במדרגות, בעוד עושה להחייטים קובי אושרת חוגג את מסיבת יום הולדתו ה-41.

המדורים הקבועים:

- 3 מכתבים - זב"ש על הקמ"ש
- 4 קורא יקר - התנצלות ממפקד-המחוז
- 5 תשקיף - קק"ל נגד הומוסקסואלים
- 6 במדינה - בתוככי ג'רהיות
- הנרדן - הדבר השני בחשיבותו
- 11 שכל עסקן משתקק לו
- אנשים - מתנה מקורית ותחתנית ריחנית
- 12 יומן אישי - איך לנצח את סנדלי-דנוור
- 17 מזה הם אומרים - המצב לא משפיע על היהלומים שאנו מוכרים?
- 18 גם זה וגם זה - מה תעשו בכל הכסף שחשכתי לכם?
- 21

כתבת השער הקדמי:

הסכנה הצהובה

סכנת הרדיוטריה חלפה, אך במקומה הופיי עה חמורה ממנה: הצהבת. בקריות של מיפרץ חיפה כבר החלו בחיסונים המוניים, אך יעברו שבועות עד שייורדע אם הסכנה נמועה או שהיא מאיימת על כל הארץ. בינתיים חוסנו רק ילדים, גילאי 5 עד 10. המבוגרים החוששים צריכים כנראה להסתדר לבד.

כתבת השער האחורי:

נערת הכספומין

נאוה סיאני (בתמונה). לשעבר פור-צתי-כספות, נעצרה בחשד שעמדה בראש פלוגת-נערוות שהציעה שרדי תימין בדירה תל-אביבית, תמורת 12 אלף שקלים. כיצד מתייחסים פרנסי תל-אביב לתופעה העירונית הזאת?

שוחד מסך

מנהלי הטלוויזיה מקפידים להראות על המסך רק את מי שיכול להבטיח להם את מעמדם ברשות-השידור. מוות וחיים ביד הלשון - וכלל שה לשון ארוכה יותר - כך מת-יישב עליה העכוז המת-ראיין בנוחיות רבה יותר.

רחל המרחלת מרווחת:

העיתונאי נתן זהבי טען כי שכב עם אשת סוחר-הנשק - מישהו מאמין כי יש לה טעם כזה בגברים? • הפר-שה של בתיה ישראל והבלופים של בעלה, אלי • מיכאל ברונז מכסה מישפחות של פרופסורים • חווה לוי (בתמונה) ישנה עם פניו וי-טונסקי בחדר אחד - רק מטעמי חיסכון

העולם הבא

זכה באוטו-טוטו ונדרס על-ידי מוכר לוטו - בתחרויות באולם סגור במכביה זכה מנחם בגין במדליית-זאב - הרב שרץ מפ"ס יוחם חוקיה סרטן (שרימפס. בלעז).

עונשים מצחיקים

הנאשמים במישט אירגון-הטרור הידוי הקשיבו לגזירותיהן - ופרצו בולם בי צחק. גם ירדיות חשמו שיניים שרוד קות. מאסר-יעולם, מסתבר, הם עניין מצחיק מאוד, כשבאופק מחייבת החנינה.

לודמילה

לודמילה (ברוסית: אהובת העם) תי כון היא אשה פעלתנית, המושכת תשר-מתלב והעמלה ללא הרף למען בעלה, דן, שהוא ח"כ אפור. יש לה דיעות בכל עניין ועניין, והיא שמחה לספר אותן השבוע להעולם הזה.

שיניים מפלילות

השוטרים חטפו את חריץ הגבינה מפיו של שמואל ברוקס, וכך השיגו את טבעת-השיניים - הראיה העיר קרית במישטמו של הנאד שם ברצה פעילת ריקה-די ירושלמית מאשה אפרתי.

הסרגניות

הן סורגות ביד ובמכונה, ולאחרונה גילו כי תוצרתן מבוקשת - והפכו את התחביב למיקצוע. אלו הן הסרגניות שכבשו בשנה זאת את אופנת הקיץ.